

Την Εξόδιο Ακολουθία του μακαριστού ιερέως Πέτρου Καλύβα τέλεσε ο Μητροπολίτης Ιεραπύτνης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπύτνης και Σητείας](#)

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας

Σε ατμόσφαιρα συγκίνησης και πνευματικής κατάνυξης τελέσθηκε το πρωί της Παρασκευής 5 Σεπτεμβρίου 2025, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίων Πάντων Ανατολής Ιεράπετρας, η [Εξόδιος Ακολουθία](#) του μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου Πέτρου Καλύβα, επί σειρά δεκαετιών Εφημερίου της Ενορίας Ανατολής. Την [Εξόδιο Ακολουθία](#) τέλεσε ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος](#) με τη συμμετοχή πλειάδος Ιερέως της Ιεράς Μητροπόλεως.

Το σεπτό σκήνωμα του κοιμηθέντος Ιερέως είχε μεταφερθεί από το πρωί στο ναό,

όπου τελέσθηκε Θεία Λειτουργία και παρέμεινε μέχρι την Εξόδιο Ακολουθία.

Αρκετοί ευσεβείς χριστιανοί προσήλθαν στον Ιερό Ναό Αγίων Πάντων Ανατολής για να αποχαιρετήσουν τον επί 63 συναπτά έτη ακούραστο Κληρικό και ασπάσθηκαν για τελευταία φορά το χέρι του.

Σύντομο επικήδειο εκφώνησε η κ. Κυριακή Αγγελάκη, Γραμματέας του Πολιτιστικού -Φυσιολατρικού Συλλόγου Ανατολής, εκ μέρους των ενοριτών της Ενορίας Ανατολής. Ακολούθησαν τα συλλυπητήρια ψηφίσματα του Πολιτιστικού - Φυσιολατρικού Συλλόγου Ανατολής, το οποίο διάβασε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Δρ. κ. Εμμανουήλ Χανιωτάκης, και του Συνδέσμου Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλυτης και Σητείας «Ο Άγιος Ιερομάρτυς Ζαχαρίας, Επίσκοπος Σητείας», το οποίο ανέγνωσε ο Αντιπρόεδρος του συνδέσμου Αιδ/τος Πρωτοπρεσβύτερος Σάββας Λιναρδάκης.

Τέλος, επικήδειο λόγο εκφώνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος, ο οποίος έκανε ένα σύντομο οδοιπορικό της ζωής και διακονίας του μακαριστού Ιερέως, σημειώνοντας την ευσέβεια, το ήθος, τον ζήλο, την αγάπη του και την αφοσίωσή του στην Εκκλησία.

Όπως ανέφερε, ο μακαριστός παπα-Πέτρος Καλύβας γεννήθηκε στις 23 Απριλίου του έτους 1937 στην Ανατολή Ιεράπετρας. Φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού του και στη συνέχεια στο Οκταθέσιο Γυμνάσιο Αρρένων Ιεράπετρας, από το οποίο αποφοίτησε το έτος 1956. Μετά τη στρατιωτική του θητεία στο Πεζικό, σπούδασε τα ιερά γράμματα στο Ανώτερο Εκκλησιαστικό Φροντιστήριο Κατερίνης, από το οποίο αποφοίτησε το έτος 1962. Νυμφεύθηκε την Αντιγόνη Χριστινάκη από τις Μάλλες, με την οποία απέκτησε τέσσερα (4) παιδιά, καθώς και έξι (6) εγγόνια και τέσσερα (4) δισέγγονα.

Χειροτονήθηκε από τον μακαριστό Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κυρό Φιλόθεο Βουζουνεράκη Διάκονος στις 7 Οκτωβρίου 1962 στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Ερημίτου και Πρεσβύτερος στις 18 Οκτωβρίου 1962 στον ίδιο ιερό ναό. Διορίσθηκε στις 1.11.1962 Εφημέριος της Ενορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου Ορεινού. Από την Ενορία Ορεινού μετατέθηκε στις 1.2.1968 στην Ενορία Αγίου Γεωργίου Καλογέρων, όπου υπηρέτησε έως τις 10.11.1970, οπότε μετατέθηκε στην Ενορία Αγίας Τριάδος Λιθινών Σητείας. Από τις 1.8.1973 μετατέθηκε στη γενέτειρά του, την Ενορία του Ιερού Ναού Αγίων Πάντων Ανατολής, όπου υπηρέτησε έως και την συνταξιοδότησή του, στις 31.12.2008.

Στις 5 Απριλίου του 2008 στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Μαρωνιάς Σητείας, ο μακαριστός Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κυρός Ευγένιος, του απένειμε το οφφίκιο του Οικονόμου. Στις 18 Οκτωβρίου 2020 στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίων Πάντων Ανατολής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος του απένειμε το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου και του επέδωσε Ειδικό Δίπλωμα Τιμής, ως έκφραση της ευαρέσκειας και του δίκαιου επαίνου της Τοπικής Εκκλησίας για τη μακρόχρονη και ευδόκιμη ιερατική διακονία του στην Ιερά Μητρόπολη και για την πολύπλευρη προσφορά του στην Ενορία Ανατολής.

Όπως, σημείωσε στον συγκινητικό λόγο του ο Σεβασμιώτατος, «Ο απερχόμενος εκ

του μάταιου τούτου κόσμου παπα-Πέτρος Καλύβας έδωσε όλες του τις δυνάμεις στην ιερατική διακονία του και άφησε βαθιά το αποτύπωμά του και τα ίχνη της ιεροπρεπούς παρουσίας του στις Ενορίες που διακόνησε. Ιδιαίτερα όμως στην Ενορία Ανατολής, όπου ακόμα και μετά την αφυπηρέτησή του δεν απομακρύνθηκε ούτε μια ημέρα από το Ιερό Θυσιαστήριο και τη Θεία Λατρεία, συνεχίζοντας να διακονεί πλήρως τις λειτουργικές και ποιμαντικές ανάγκες του χωριού του έως και το έτος 2019, έχοντας συμπληρώσει τότε συνολική εφημεριακή διακονία 57 συναπτά έτη, εκ των οποίων τα 46 έτη στην Ενορία Ανατολής».

Επίσης ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος αναφερόμενος στην προσωπικότητα και τα χαρίσματα του εκλιπόντος Κληρικού, τόνισε ότι «υπήρξε ένας γνήσιος, ανεπιτήδευτος, ακούραστος ενάρετος και ταπεινός λειτουργός του Υψίστου, καθώς συνεχώς και αδιάλειπτα, όπως ο «Καλός Ποιμήν» του Ευαγγελίου που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των προβάτων του, διακονούσε τις ανάγκες του ποιμνίου του. Από τον Οκτώβριο του έτους 1962, που χειροτονήθηκε Κληρικός έως και πριν από λίγα χρόνια λειτουργούσε τα πολλά και ιστορικά εξωκκλήσια της Ενορίας του και συμμετείχε στις χαρές και στις λύπες των ενοριτών του.

Ο αείμνηστος παπα-Πέτρος ανήκε στην παλαιά γενιά των Κρητικών Ιερέων, οι οποίοι παντρεύονταν την Εκκλησία και δεν είχαν ωράριο, αλλά είχαν κρητικό

φιλότιμο, γνήσια αγάπη και ένα καλό λόγο για όλους. Αισθανόταν τη μεγάλη τιμή, που του έκαμε ο Θεός, να ανήκει στις τάξεις του ιερού κλήρου Εκκλησίας του Χριστού. Γι' αυτό τα ιερατικά του καθήκοντα τα εξεπλήρωνε με αγάπη και ζήλο, με πίστη και προθυμία προς όλους. Η πίστη του στον Τριαδικό Θεό, η ευγένεια του χαρακτήρα του, η σεμνότητα, η ταπείνωση, η απλότητα, η πραότητα, η ιεροπρεπής παρουσία του, η προσήνεια, η ανοικτή καρδιά του και το σχεδόν πάντοτε χαμογελαστό πρόσωπό του ενέπνεαν στο ποίμνιό του εμπιστοσύνη και βαθύ σεβασμό».

Τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε εξ ύψους δύναμη και παρηγορία στα παιδιά και τους λοιπούς οικείους του μακαριστού Ιερέως, και να είναι «μακαρία η οδός, ή πορεύη σήμερον...» και ο Κύριος της ζωής και του θανάτου να αναπαύσει την ψυχή του «εν Χώρα Ζώντων και εν σκηναίς δικαίων».

Στην Εξόδιο Ακολουθία συμμετείχε ο Πρωτοσύγκελλος Αρχιμανδρίτης Αμβρόσιος Σκαρβέλης και πλειάδα Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως, οι Αιδεσιμολ/τοι πρωτ. Ιωάννης Φραγκάκης, Εφημέριος και Προϊστάμενος του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Γεωργίου Μοιρών της Ιεράς Μητροπόλεως Γορτύνης και Αρκαδίας, και Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Φασουλάκης, Εφημέριος της Ενορίας Κάτω Ασιτών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, ενώ παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος Ιεράπετρας κ. Εμμανουήλ Φραγκούλης, οι Αντιδήμαρχοι κ. Γεώργιος Κουγιουμουτζάκης και κ. Νεκτάριος Παπαδάκης, ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Ανατολής κ. Βασίλειος Ζαχαρόπουλος, ο Διοικητής του Τμήματος Ασφαλείας Ιεράπετρας κ. Νεκτάριος Φρονιμάκης και πλήθος κατοίκων της περιοχής που με συγκίνηση αποχαιρέτησαν τον ιδιαίτερα αγαπητό εκλιπόντα κληρικό και συλλυπούμενοι τους οικείους του.

Αμέσως μετά ακολούθησε η ταφή του μακαριστού Ιερέως από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλο στο Κοιμητήριο της Ανατολής.

Αναλυτικά ο επικήδειος λόγος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Κυρίλλου κατά την Εξόδιο Ακολουθία του μακαριστού Ιερέως Πρωτοπρεσβυτέρου Πέτρου Καλύβα:

(ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, 5.9.2025)

«Ύπνος γαρ τοις δικαίοις ο θάνατος, μάλλον δε προς μείζονα ζωήν εκδημία» (Μέγ. Βασίλειος).

Σεβαστοί Πατέρες και αγαπητοί μου αδελφοί,

Με άλγος ψυχής και την κατ' άνθρωπον οδύνη προπέμπουμε σήμερα στην αιωνιότητα και στο ανέσπερο φως της ουράνιας Βασιλείας του Θεού, τον προκείμενο κεκοιμημένο αδελφό και συλλειτουργό μας Πρωτοπρεσβύτερο π. Πέτρο Καλύβα, πολιο και σεβάσμιο ιερέα και εκλεκτό μέλος της Ιερατικής οικογένειας της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, ο οποίος εξεπλήρωσε και εκείνος ως άνθρωπος το κοινό χρέος και από χθες τα μεσάνυχτα παρέδωσε το καθαρό πνεύμα του στον Αρχηγό της ζωής και του θανάτου, τον Αθάνατο Βασιλέα, τον κυριεύοντα νεκρών και ζώντων, τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, στον οποίον ολοκληρωτικά είχε αφιερώσει τη ζωή και το είναι του.

Κλήρος και λαός αποχωριζόμαστε και αποχαιρετούμε σήμερα έναν ευσεβή, φιλόθεο, φιλόχριστο, φιλακόλουθο και αφοσιωμένο εργάτη της Εκκλησίας του Χριστού, με τις καρδιές μας μουδιασμένες από την πικρία του αναπόφευκτου θανάτου, όχι όμως απελπισμένες, γιατί εμείς οι χριστιανοί δεν είμαστε «ώσπερ οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα» κατά τον Απόστολο (Α΄ Θεσ. 4,13). Είναι πράγματι ο θάνατος γεγονός σκληρό και οδυνηρό, συνέπεια της αμαρτίας των πρωτοπλάστων, γιατί είναι ο βίαιος χωρισμός της ψυχής από το σώμα. Ακόμα και ο Κύριος μας, ο νικητής της φθοράς και του θανάτου εδάκρυσε για τον θάνατο του φίλου του Λαζάρου (Ιω. 11,35).

Εμείς οι χριστιανοί πονούμε και θλιβόμαστε, όταν αποχωριζόμαστε προσφιλή πρόσωπα, αλλά δεν πέφτουμε σε απόγνωση και απελπισία, γιατί γνωρίζουμε ότι ο Χριστός, με τον σταυρικό θάνατο και την Ανάστασή του συνέτριψε το κράτος του θανάτου που μετατράπηκε σε ένα μεγάλο ύπνο και ένα προσωρινό χωρισμό μέχρι την κοινή Ανάσταση των νεκρών, κατά την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας. Σύμφωνα με τον ιερό Χρυσόστομο «θάνατος είναι ὅ,τι και η αποβολή του ενδύματος. Η ψυχή, ως είδος ενδύματος, φορεί το σώμα, το οποίον αποβάλλει διά του θανάτου επ' ολίγον, διά να το φορέση πάλιν λαμπρότερον. Ο θάνατος είναι ταξίδι προσωρινόν, ύπνος μακρότερος του συνήθους». Όπως ο μεταξοσκώληκας, σημειώνουν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, για να γίνει πεταλούδα και να πετάξει ψηλά, πρέπει πρώτα να περάσει μέσα από τον δικό του τάφο, μέσα από το κουκούλι του, έτσι και για τον άνθρωπο ο θάνατος είναι η αφετηρία μιας άλλης ζωής, άυλης και πνευματικής, στην απεραντοσύνη της αιωνιότητας.

Η ψυχή μας, ως αθάνατη, δεν περικλείεται στον τάφο, αλλά ευρίσκεται πλησίον του Θεού, που είναι ο «Πατήρ των πνευμάτων». Αλλά και το σώμα στον τάφο δεν είναι καταδικασμένο στον αιώνιο αφανισμό. Όπως ο κόκκος του σίτου, για να φυτρώσει και να γίνει στάχυ, πρέπει πρώτα να ταφεί στη γη, μέσα στο χώμα, έτσι και το ανθρώπινο σώμα πρέπει πρώτα να ταφεί στο χώμα και ύστερα να φυτρώσει, να αναστηθεί και αυτό ένδοξο και λαμπρό, άφθαρτο και αθάνατο κατά την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Ο μακαριστός παπα-Πέτρος γεννήθηκε στις 23 Απριλίου, ημέρα μνήμης του αγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, του έτους 1937 εδώ στην Ανατολή Ιεράπετρας. Σε αυτό το πανέμορφο ημιορεινό χωριό με την απέραντη θέα προς το Νότιο Κρητικό Πέλαγος, που δέχεται πρώτο από όλα τα χωριά τις ευεργετικές ακτίνες του ήλιου και βλέπει πρώτο το πρώτο φως της ημέρας έκανε τα πρώτα βήματά του. Εδώ από την παιδική του ηλικία, ζυμωμένος με την ιερά, δυνατή και πλούσια λαϊκή παράδοση γεννήθηκε στην απλή και άδοξη καρδιά του ο ιερός πόθος της Ιερωσύνης. Φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο του ιστορικού χωριού του και στη

συνέχεια στο Οκταθέσιο Γυμνάσιο Αρρένων Ιεράπετρας, από το οποίο απεφοίτησε το έτος 1956. Αφού προηγήθηκε η στρατιωτική του θητεία, σπούδασε τα ιερά γράμματα στο Ανώτερο Εκκλησιαστικό Φροντιστήριο Κατερίνης, από το οποίο απεφοίτησε το έτος 1962.

Στη συνέχεια επανήλθε στην ποθεινή γενέτειρά του και νυμφεύθηκε την Αντιγόνη Χριστινάκη από τις Μάλλες, με την οποία απέκτησαν τέσσερα (4) τέκνα, τον μακαριστό σήμερα Ιωάννη, τον Ιερέα Γεώργιο, τον Νεκτάριο και τον Εμμανουήλ, καθώς και έξι (6) εγγόνια και τέσσερα (4) δισέγγονα.

Από μικρός, ο μακαριστός παπα-Πέτρος ένωσε το κάλεσμα του Κυρίου μας, ο Οποίος τον ενέπνευσε και τον καθοδήγησε για να πραγματοποιηθεί ο ιερός πόθος του. Στις 7 Οκτωβρίου 1962 χειροτονήθηκε Διάκονος στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Ερημίτου από τον μακαριστό Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κυρό Φιλόθεο Βουζουνεράκη. Έξι ημέρες αργότερα, στις 18 Οκτωβρίου, χειροτονήθηκε από τον ίδιο ποιμενάρχη και πνευματικό πατέρα του, Πρεσβύτερος στον παραπάνω ναό. Αρχικά διορίσθηκε στις 1.11.1962 Εφημέριος της Ενορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου Ορεινού. Από την Ενορία Ορεινού μετατέθηκε μερικά χρόνια αργότερα στις 1.2.1968 στην Ενορία Αγίου Γεωργίου Καλογέρων, όπου υπηρέτησε έως τις 10.11.1970, οπότε μετατέθηκε στην Ενορία Αγίας Τριάδος Λιθινών Σητείας. Από τις 1.8.1973 μετατέθη εδώ, στη γενέτειρά του, την Ενορία του Ιερού Ναού Αγίων Πάντων Ανατολής, όπου υπηρέτησε επί μακρά σειρά ετών έως και την συνταξιοδότησή του, στις 31.12.2008. Όμως και μετά την αφυπηρέτησή του δεν απομακρύνθηκε ούτε μια ημέρα από το Ιερό Θυσιαστήριο και τη Θεία Λατρεία, καθώς συνέχισε να διακονεί πλήρως τις λειτουργικές και ποιμαντικές ανάγκες του χωριού του μέχρι το έτος 2019, οπότε τον αντικατέστησε στην Ενορία Ανατολής ο αγαπητός διάδοχός του π. Ματθαίος Πατεράκης, αφού πλέον οι σωματικές δυνάμεις του δεν του επέτρεπαν να συνεχίσει.

Στις 5 Απριλίου του 2008 στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Μαρωνιάς Σητείας, ο μακαριστός Προκάτοχός μου, Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κυρός Ευγένιος, του απένειμε το οφφίκιο του Οικονόμου.

Στις 18 Οκτωβρίου 2020 στον Ιερό τούτο Ενοριακό Ναό Αγίων Πάντων Ανατολής, η ελαχιστότητά μου του απένειμε το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου και του επέδωσε Ειδικό Δίπλωμα Τιμής, ως έκφραση της ευαρέσκειας και του δίκαιου επαίνου της Τοπικής Εκκλησίας για τη μακρόχρονη και ευδόκιμη ιερατική διακονία του στην Ιερά Μητρόπολή μας και για την πολύπλευρη προσφορά του στην Ενορία Ανατολής, στην οποία τότε συμπλήρωνε εφημεριακή διακονία σαράντα επτά (47) συναπτά έτη.

Ο απερχόμενος εκ του κόσμου τούτου παπα-Πέτρος έδωσε όλες του τις δυνάμεις στη διακονία του και άφησε βαθιά τα ίχνη και τα ιερατικά αποτυπώματα της παρουσίας και της δράσης του σε όλες τις Ενορίες που με υπακοή και αυταπάρνηση διακόνησε, ιδιαίτερα όμως εδώ στη γενέτειρά του την Ενορία Ανατολής. Όλοι όσοι τον γνωρίσαμε από κοντά, ξέρουμε ότι υπήρξε ένας γνήσιος, ανεπιτήδευτος, ακούραστος ενάρτεος και ταπεινός λειτουργός του Υψίστου, καθώς συνεχώς και αδιάλειπτα, όπως ο «Καλός Ποιμήν» του Ευαγγελίου που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των προβάτων του, διακονούσε ολοπρόθυμα με νεανικό πάντοτε ζήλο τις ανάγκες του ποιμνίου του. Από τον Οκτώβριο του έτους 1962, που χειροτονήθηκε Κληρικός έως και πριν από λίγα χρόνια λειτουργούσε και φρόντιζε ως παπαδιαμαντικός λευίτης τα πολλά και ιστορικά εξωκκλήσια των Ενοριών του και συμμετείχε στις χαρές και στις λύπες των ενοριτών του.

Ο αείμνηστος παπα-Πέτρος ανήκε στην παλαιά γενιά των Ιερέων, οι οποίοι παντρεύονταν την Εκκλησία και δεν είχαν ούτε ρολόι ούτε ωράριο, αλλά είχαν φιλότιμο, αγάπη και ένα καλό λόγο για όλους τους ανθρώπους. Αληθινός πατέρας και γνήσιος ποιμενας αισθανόταν τη μεγάλη τιμή, που του έκαμε ο Θεός, να ανήκει στις τάξεις του ιερού κλήρου Εκκλησίας του Χριστού. Γι' αυτό εξεπλήρωνε τα ιερατικά του καθήκοντα με αγάπη και ζήλο, με πίστη και προθυμία αδιάκριτα προς όλους τους ανθρώπους. Η βαθιά και αμετακίνητη πίστη του στον Τριαδικό Θεό, η ευγένεια του χαρακτήρα του, η σεμνότητα, η ταπείνωση, η απλότητα, η πραότητα, η ιεροπρεπής παρουσία του, η προσήνεια, η ανοικτή καρδιά του και το σχεδόν πάντοτε χαμογελαστό πρόσωπό του ενέπνεαν στο ποίμνιό του εμπιστοσύνη και βαθύ σεβασμό.

Ολόκληρος ο βίος του, ως κληρικού, ήταν δείγμα έμπρακτης προς τον πλησίον αγάπης, προσφοράς και φιλαλληλίας, γι' αυτό και αποτελεί φωτεινό παράδειγμα προς μίμηση για όλους εμάς τους νεώτερους στην Ιερωσύνη. Από πολύ νωρίς κατανόησε ότι ο Χριστός δεν γνωρίζεται μέσα από ακαδημαϊκές γνώσεις μας αλλά βιωματικά, αθόρυβα και απλά, μέσα στην καρδιά μας, με καθαρή συνείδηση, γνησιότητα και συνεχή αγώνα για μυστική ένωση μαζί Του. Βίωσε το χάρισμα της Ιερωσύνης έως τα βαθιά γεράματα της ζωής του, και ήταν «ο ποιήσας και διδάξας» του Ευαγγελίου, καθώς έζησε με συνέπεια λόγων και πράξεων, με δικαιοσύνη, ανεξικακία και μακροθυμία, πηγαία και ανυπόκριτη ευγένεια και ειλικρίνεια. Αντιμετώπισε γενναία πολλές δοκιμασίες και υπέμενε χριστοπρεπώς, καρτερικά και με ιώβεια υπομονή την απώλεια του αγαπημένου του πρώτου γιου, του Ιωάννου, και αργότερα της εκλεκτής Πρεσβυτέρας του Αντιγόνης.

Αξιομακάριστε και αείμνηστε αδελφέ και συλλειτουργέ μας π. Πέτρε,
Σε ευχαριστούμε ευγνωμόνως για όσα προσέφερες στην Εκκλησία και στην τοπική

κοινωνία μας. Αναπέμπουμε αυτή την ώρα ταπεινή δέηση στον Κύριο μας Ιησού Χριστό να σε καταστήσει εκλεκτό και άξιο λειτουργό του ουρανίου Θυσιαστηρίου, όπως σε ανέδειξε εδώ στη γη ιερέα Του, αφού η ιερωσύνη σου σε ακολουθεί μετά θάνατον, γι' αυτό και είσαι ενδεδυμένος με όλα τα ιερατικά σου Άμφια και φέρεις στα χέρια σου το Ευαγγέλιο, το οποίο διαλαλεί και κηρύσσει την Ανάσταση του Χριστού.

Παρακαλούμε την Δέσποινα του κόσμου, την θαυματουργό Παναγία μας την Λιθινιώτισσα, που τόσο αγάπησες και διακόνησες κατά την παραμονή σου στις Λιθίνες, αλλά και τον ιδιαίτερα αγαπημένο σου σύγχρονο μεγάλο και θαυματουργό Άγιο Νεκτάριο, που αξιώθηκες να πρωτοστατήσεις ως νέος τότε Εφημέριος Ορεινού με τη βοήθειά και την αγάπη των ευλαβών ενοριτών σου στην ανέγερση και τον εγκαινιασμό του πρώτου ναού του στην Κρήτη, να συνοδεύσουν την εξαγνισμένη ψυχή σου ενώπιον του Δικαιοκρίτου Κυρίου. Γιατί ζει Κύριος ο Θεός μας και τίποτα δεν είναι τυχαίο στη ζωή μας. Την ημέρα εορτής της ανακομιδής των ιερών λειψάνων του Αγίου Νεκταρίου παρέδωσες την ψυχή σου στον Αθάνατο Βασιλέα Χριστό, λίγες μέρες πριν τον εορτασμό του Γενεθλίου της Κυρίας Θεοτόκου, του εορτασμού της Παναγίας των Λιθινών.

Συλλυπούμαστε από τα βάθη της καρδιάς μας τα εκλεκτά παιδιά, τις νύμφες σου και τα λατρεμένα εγγόνια σου. Η αγαθή μνήμη μας, η ειλικρινής αγάπη, ο σεβασμός και η βαθιά ευγνωμοσύνη μας για όσα πρόσφερες στην Εκκλησία θα σε συνοδεύουν παντοτινά.

Ας είναι «μακαρία η οδός, ή πορεύη σήμερον, ότι ητοιμάσθη σοι τόπος αναπαύσεως». Ο Κύριος της ζωής και του θανάτου, ο εκ νεκρών Αναστάς Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, που σε κάλεσε κοντά του για να σε αναπαύσει από τους κόπους σου, ευχόμαστε να αναπαύσει την ψυχή σου «εν Χώρα Ζώντων και εν σκηναίς δικαίων».

Ας είναι η μνήμη σου αιωνία και άληστος! Αμήν.